

*Til kapitel 14.**Indbyrdes ordensregler mellem fiskere**Til § 71*

Bestemmelsen viderefører bemyndigelsen i saltvandsfiskerilovens § 22, stk. 1, om, at ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte indbyrdes ordensregler for fiskeriet om i forbindelse med udøvelsen af eget fiskeri at undgå gener for andre fiskere. Ved ordensregler forstås regler, der sikrer, at fiskeriet kan udøves uden, at andet fiskeri giver unødige gener for fiskeriaktiviteten. Dette har særlig betydning i forbindelse med anvendelse af redskaber. Bemyndigelsen for ministeren til at fastsætte regler om opstilling af redskaber, som er indeholdt i saltvandsfiskerilovens § 22, stk. 1, er udeladt, da denne bemyndigelse er omfattet af forslagets § 32. Bestemmelserne vil med forslaget gælde generelt på hele lovens område.

Til § 72

Bestemmelsen viderefører reglen i saltvandsfiskerilovens § 22, stk. 2, om, at den der har påbegyndt opstilling af redskaber, f.eks. faststående garnredskaber, har fortrinsret til at fortsætte sin opstilling af redskabet eller sit fiskeri frem for senere tilkomne.

Til § 73

Bestemmelsen er en videreførelse af saltvandsfiskerilovens § 24 c. Ministeren får fortsat mulighed for at videreføre reglerne om særlige fortrinsrettigheder for erhvervsfiskere fremfor andre erhvervsfiskere til pladser, hvor erhvervsfiskere bruger nærmere angivne typer faststående redskaber. I praksis er der tale om bundgarn, som fiskere har kunnet bevare pladser til flere år i træk. Reglen har baggrund i, at redskaberne er kostbare og fremstillet, så de passer netop til den plads. Desuden er der tale om bedrifter, hvor der typisk er ansatte.

Bestemmelsen i saltvandsfiskerilovens § 24 c, stk. 4, som bemyndiger ministeren til at fastsætte regler om, hvorledes bundgarnspladser skal registreres af Fiskeridirektoratet er udeladt. I stedet er i forslagets stk. 2, indført en generel bemyndigelse til at fastsætte regler om registrering. Der er ikke påtænkt ændringer i den gældende form for registrering af bundgarnspladser, som sker i Fiskeridirektoratets decentrale enheder ved optegning på kort.

Til § 74

Bestemmelsen vedrører beskyttelse af de i forslagets § 24 nævnte særlige rettigheder i saltvand. Be-

stemmelsen viderefører i stk. 2-4 indholdet i saltvandsfiskerilovens § 15, stk. 2 og 4.

Skønt indholdet er uændret i forhold til saltvandsfiskerilovens § 15, stk. 2 og 4, er forslagets stk. 2 og 3 opstillet mere systematisk med henblik på at øge overskueligheden.

Til § 75

Bestemmelsen er en uændret videreførelse af saltvandsfiskerilovens § 24. Bestemmelsen regulerer erstatningsforholdet mellem fiskere under fiskeri og omfatter skade på alle typer fiskeredskaber. D.v.s. også redskaber, der trækkes eller drives. Desuden gælder reglen for den skade, der forvoldes i forhold til havbrug.

*Til kapitel 15.**Fiskeriets forhold overfor andre aktiviteter**Til § 76*

Bestemmelsen er en videreførelse af saltvandsfiskerilovens § 16 om beskyttelse af fiskeriindsatsen. Teksten er moderniseret, idet der i den gældende lovtekst står, at der ikke "uden hjemmel" må lægges hindringer i vejen for lovligt udøvet fiskeri. Dette medfører ingen ændringer i forhold til de aktiviteter, der efter anden lovgivning kan finde sted på søterritoriet.

Til § 77

Bestemmelsen viderefører sammen med §§ 78-80 med en række ændringer saltvandsfiskerilovens § 17. Bestemmelserne beskytter erhvervsfiskeriet i forhold til andre aktiviteter på fiskeriterritoriet. Reglerne vil fortsat være væsentlige både i forbindelse med mindre foranstaltninger, der lokalt virker indgribende på en traditionel fiskeriindsats, og i forbindelse med store anlægsarbejder, råstofindvinding m.v.

Bestemmelserne er i forslaget formuleret klarere end den hidtidige regel og i overensstemmelse med den praksis, der har været anvendt i forbindelse med tilladelsesudstedelse og afgørelse af erstatnings spørgsmål mellem fiskere og den, der foretager foranstaltninger og indgreb på fiskeriterritoriet.

Bestemmelsen i § 77 er en sammenskrivning og tydeliggørelse af saltvandsfiskerilovens § 17, stk. 1 og 2. Bestemmelsen fastlægger, at der er krav om tilladelse til at foretage foranstaltninger eller indgreb i et område, som kan hindre det fiskeri, der foregår i det pågældende område. Tilladelse kan udstedes af fødevareministeren eller en anden minister, som har bemyndigelse hertil. Hvis tilladelse udstedes af en anden